

SISTEM-STRUKTUR TILSHUNOSLIKNING O'RGANILISH TARIXI

Saydaliyeva D.B.

Qo'qon davlat pedagogika instituti tadqiqotchisi

Tayanch so'zlar: tilshunoslik, qiyosiy tilshunoslik, struktura, sistem tilshunoslik, matn, strukturalizm.

Ключевые слова: лингвистика, сравнительное языкознание, структура, системная лингвистика, текст, структурализм.

Key words: linguistics, comparative linguistics, structure, system linguistics, text, structuralism.

Til ham axborot berish uchun xizmat qiladigan yuqoridagi vositalar sirasida turadi. Ularning hammasi uchun umumiy narsa, avvalo, o'zi haqida va shu bilan birga, borliqdagi boshqa ma'lum narsa-hodisalar haqida ma'lumot berishdir. Bunday vositalar belgilar deb nomlanadi. Inson o'zini qurshab turgan olamni bilish jarayonida olam unsurlarini obrazlar orqali ongida aks ettiradi va bu ongda aks etgan olam unsurlari belgi orqali ifodalanadi. Sotsial axborotning har qanday moddiy ifodalovchilari belgi hisoblanadi. Tilning belgilar sistemasi ekanligi uning asosiy xususiyatidir. XIX asr oxiriga qadar belgi nazariyasi bilan asosan faylasuflar shug'ullandilar. Faqat XIX asr oxiridan boshlab bu masala ruhshunoslarning ham diqqatini jalb qildi. Belgi haqidagi falsafiy nazariya o'zining uzoq tarixiga ega. Qadimgi ellinlar narsaning mohiyati va ularning nomlanishi yuzasidan ilmiy bahslaridayoq yashirin holda belgi tushunchasiga asoslangan edilar. Faylasuflar ta'sirida XIX asrdan boshlab tilning umumiy nazariyasiga bag'ishlangan deyarli barcha lingvistik asarlarda so'z ikki tomonlama xarakterga ega bo'lgan belgi sifatida talqin qilina boshladi. V.Gumboldt, A.Shleyxer, L.Breal, A.Meye, F.Fortunatov, I.A.Boduen de Kurtene, N.Krushevskiy asarlarida so'zga belgi nuqtayi nazaridan yondashiladi. Lekin F.de Sossyur tilning belgili tabiatini aniq-ravshan yoritib berdi. Hatto belgi nazariyasi bilan shug'ullanuvchi alohida fan — semiologiya fani

mavjudligini va lingvistika ham semiologiya tarkibiga kirishi lozimligini ta’kidladi. Bir tomondan, strukturalizmning muvaffaqiyati, ikkinchi tomondan, semiotika fanining rivojlanishi tufayli 50-yillardan boshlab belgi muammosiga qiziqish yanada ortdi. Lingvistik muammolarni semiotik aspektida o’rganish lingvistikaning o’zini ham o’rning o’zgarishiga olib keldi. U ham inson bilimlari sistemasida markaziy o’rin oluvchi fanga aylandi.

Tilshunoslik tarixida sistemaviy-struktur tilshunoslikka qadar bo’lgan davr ko’pincha an’anaviy tilshunoslik deb yuritiladi. An’anaviy tilshunoslikning muhim jihati o’rganilayotgan obyektning sezgi a’zolari bergan ma’lum otga asoslangan holda tavsiflab o’rganishdir. Ayrim olimlar «an’anaviy tilshunoslik»ni «zamonaviy tilshunoslik»ning ziddi sifatida tushunadilar. Jumladan, xuddi shunday fikr bundan rosa 20 yil avval R.A.Budagov tomonidan bayon etilgan edi. U «an’anaviy tilshunoslik» va «zamonaviy tilshunoslik» atamalarini go’yo «eski, qoloq tilshunoslik» va «yangi, ilg’or tilshunoslik» ma’nolarida qo’llanilishi marksistik ta’limotga mutlaqo’ yot ekanligini ta’kidlagan edi. Aslida «an’anaviy tilshunoslik» «hozirgi tilshunoslik» yoki «zamonaviy tilshunoslik»ka ziddanmaydi. Bu o’rinda «an’anaviy tilshunoslik» sof xronologik ma’noni, ya’ni «hozirgacha bo’lgan tilshunoslik» ma’nosinigina bildirmaydi, balki gnoseologik ma’noda bilishning ikki bosqichiga asoslanuvchi va ontologik nuqtayi nazardan til tabiati va mohiyatiga ikki xil yondashuvchi fan sifatida baholanadi hamda sistemaviy tilshunoslik deb yuritiluvchi tilshunoslikka qarama-qarshi qo’yiladi. Ular til ontologiyasiga yondashuv nuqtayi nazardan ham, uni tekshirish metodologiyasi va metodi nuqtayi nazardan ham bir-biridan farq qiladigan tilshunoslikning teng huquqli ikki yo’nalishi sanaladi. Tilshunoslikning bu ikki yo’nalishi bir-birini rad etmaydi, balki biri ikkinchisining natijalariga asoslanadi. Shuning uchun ham har ikki tilshunoslik hozirgi kunda bab-baravar qadam tashlamoqda. E.Benvenist tilshunoslik tarixini uch davrga bo’lar ekan, XX asrning birinchi choragidan tilshunoslikning yangi davri, ya’ni tilga sistemaviy-struktur yondashuv davri boshlanganini bayon qiladi. Bu davrdan lingvistikaning e’tibori til falsafasiga ham, til evolutsiyasiga ham emas, balki tilning immanent (lot. immanens, im-manentis — o’ziga xos; xususiy) realligiga qaratildi. Natijada lingvistika formal, ixcham, sistematik fanga aylanishga intila boshladi. Lekin bu bilan an’anaviy tilshunoslik faoliyatini to’xtatib, struktur tilshunoslikka o’z o’rnini to’la bo’shatib berdi, degan fikr kelib chiqmasligi kerak. Ana shu davrdan boshlab struktur tilshunoslik ildiz ota boshladi.

To’g’ri, 70-80-yillarga qadar bo’lgan o’zbek tilshunosligida ham sistemaviylik alomatlarini inkor qilib bo’lmaydi. Chunki har bir yangi fan

yo'nalishi eskisi bag'rida shakllanadi va undan o'sib chiqadi. F.Mikushning ta'kidlashicha, har qanday lingvistik yo'nalish ma'lum ma'noda strukturalizm elementini o'zida namoyon qiladi. Lekin tilning tipik strukturasi aniqlanmagan va unga suyanmagan biron bir yo'nalishni struktur yo'nalish sifatida baholab bo'lmaydi. O'zbek tilshunosligida ham sistemaviy tilshunoslikning metodologiyasi va tekshirish metodi 70-yillardan boshlab ommalashgan ekan, bundan oldingi tadqiqotlardan sistemaviylik tamoyillarini qidirish ortiqcha. L.S.Barxudarov ham an'anaviy tilshunoslik struktur tilshunoslikda bo'lgani kabi distributsiya, transformatsiya, binar oppozitsiya singari qat'iy ilmiy tadqiqot usullariga ega emasligini ta'kidlagan edi. An'anaviy tilshunoslikka zid qo'yilayotgan sistemaviy tilshunoslikni «ilg'or tilshunoslik» sifatida talqin qilish ham noo'rin. Avvalo, sistemaviy tilshunoslik vakillarining qarashlari bir xil emas, hatto ko'p hollarda bir-biriga zid keladi. Xususan, F.de Sossyurning o'zi tilshunoslikni ichki va tashqi lingvistikaga ajratgan holda, faqat ichki lingvistika yuzasidan fikr yuritadi. Tashqi lingvistika uning nazaridan chetda qoladi. F.de Sossyurning til substansiya emas, shakldir, degan qarashi struktur tilshunoslikning glossematika yo'nalishining bosh g'oyasi bo'lib qoldi va ular tilni moddiylikdan uzilgan sof munosabatlar sistemasi sifatida talqin qildi. Tilning tuzilish birliklari o'rtasidagi munosabatlarini o'rganish tilshunoslikning asosiy vazifasi hisoblandi. Lekin til va jamiyat, til va so'zlovchi shaxs, til evolutsiyasi, adabiy til va xalq shevalari o'rtasidagi munosabat, til va tafakkur, matn lingvistikasi, til estetikasi singari qator masalalar uning nazaridan chetda qoladi. Funksional lingvistika yo'nalishi esa F.de Sossyurning nutqiy faoliyat til va nutqning o'zaro munosabatidan iborat degan qarashini rivojlantirgan holda, tilning nutq orqali voqealanishiga va tilning barcha sathlarida til-nutq dioxotomiyasining amal qilishiga e'tibor qaratdi. Shuning uchun nutqiy faoliyatga ham substansiya, ham shakl nuqtayi nazardan yondashildi, shu bilan birgalikda glossematiklar tomonidan nazardan chetda qolgan yuqoridagi qator masalalar ham funksional lingvistikaning diqqatini tortdi. Bu bilan funksional lingvistika an'anaviy tilshunoslik bilan bog'landi. Amerika generativ lingvistikasi esa an'anaviy tilshunoslikka yana ham yaqinlashdi.

To'g'ri, 70-80-yillarga qadar bo'lgan o'zbek tilshunosligida ham sistemaviylik alomatlarini inkor qilib bo'lmaydi. Chunki har bir yangi fan yo'nalishi eskisi bag'rida shakllanadi va undan o'sib chiqadi. F.Mikushning ta'kidlashicha, har qanday lingvistik yo'nalish ma'lum ma'noda strukturalizm elementini o'zida namoyon qiladi. Lekin tilning tipik strukturasi aniqlanmagan va unga suyanmagan biron bir yo'nalishni struktur yo'nalish sifatida baholab bo'lmaydi. O'zbek tilshunosligida ham sistemaviy tilshunoslikning

metodologiyasi va tekshirish metodi 70-yillardan boshlab ommalashgan ekan, bundan oldingi tadqiqotlardan sistemaviylik tamoyillarini qidirish ortiqcha. L.S.Barxudarov ham an'anaviy tilshunoslik struktur tilshunoslikda bo'lgani kabi distributsiya, transformatsiya, binar oppozitsiya singari qat'iy ilmiy tadqiqot usullariga ega emasligini ta'kidlagan edi. An'anaviy tilshunoslikka zid qo'yilayotgan sistemaviy tilshunoslikni «ilg'or tilshunoslik» sifatida talqin qilish ham noo'rin. Avvalo, sistemaviy tilshunoslik vakillarining qarashlari bir xil emas, hatto ko'p hollarda bir-biriga zid keladi. Xususan, F.de Sossyurning o'zi tilshunoslikni ichki va tashqi lingvistikaga ajratgan holda, faqat ichki lingvistika yuzasidan fikr yuritadi. Tashqi lingvistika uning nazaridan chetda qoladi. F.de Sossyurning til substansiya emas, shakldir, degan qarashi struktur tilshunoslikning glossematika yo'nalishining bosh g'oyasi bo'lib qoldi va ular tilni moddiylikdan uzilgan sof munosabatlar sistemasi sifatida talqin qildi. Tilning tuzilish birliklari o'rtasidagi munosabatlarini o'rganish tilshunoslikning asosiy vazifasi hisoblandi. Lekin til va jamiyat, til va so'zlovchi shaxs, til evolutsiyasi, adabiy til va xalq shevalari o'rtasidagi munosabat, til va tafakkur, matn lingvistikasi, til estetikasi singari qator masalalar uning nazaridan chetda qoladi. Funktsional lingvistika yo'nalishi esa F.de Sossyurning nutqiy faoliyat til va nutqning o'zaro munosabatidan iborat degan qarashini rivojlantirgan holda, tilning nutq orqali voqealanishiga va tilning barcha sathlarida til-nutq dixotomiyasining amal qilishiga e'tibor qaratdi. Shuning uchun nutqiy faoliyatga ham substansiya, ham shakl nuqtayi nazardan yondashildi, shu bilan birgalikda glossematiklar tomonidan nazardan chetda qolgan yuqoridagi qator masalalar ham funktsional lingvistikaning diqqatini tortdi. Bu bilan funktsional lingvistika an'anaviy tilshunoslik bilan bog'landi. Amerika generativ lingvistikasi esa an'anaviy tilshunoslikka yana ham yaqinlashdi.

XX asrning 70-yillaridan boshlab strukturalizm o'zbek tilshunosligiga ham kirib kela boshladi. Bu sohada o'zbek tili leksik birliklarini makro va mikrosistemalariga bo'lib, ularning bir qator mikrosistemalarini monografik tadqiqot obyekti sifatida o'z shogirdlariga tavsiya etgan professor Sh.Rahmatullayevning xizmatlarini alohida ta'kidlash lozim.

I.Qo'chqortoyev esa Sh.Rahmatullayev g'oyalarini rivojlantirib, bu sohada keng ilmiy tadqiqotlar olib bordi. Til va nutq farqlanishi, til birliklarida shakl va mazmun munosabati, F.de Sossyurning lingvistik konsepsiyasiga bag'ishlangan tadqiqotlari o'zbek tilshunosligida struktur yo'nalishning shakllanishi va rivojlanishida katta ahamiyatga ega bo'ldi.

Sistemaviy-struktur tadqiqotlarning keng tarqalishi 80-yillarga to'g'ri keldi. Bu davrda o'zbek tili fonologiyasi, leksikologiyasi, sintaksisini sistemaviy-struktur nuqtayi nazaridan tadqiq etuvchi qator asarlar maydonga keldi.

O'zbek tilining barcha sath birliklarining sistemaviy- struktur tadqiq etishga da'vat H.Ne'matov, N.Mahmudov va A.Nurmonovlar tomonidan e'lon qilingan maqoladan boshlandi. Natijada o'zbek tilshunosligida sistemaviy tadqiqotlarga hujum davri boshlandi deyish mumkin. Shundan so'ng o'zbek tili fonologik sistemasiga bag'ishlangan A.Nurmonovning «O'zbek tili fonologiyasi va morfonologiyasi» (1992), A.Abduazizovning xuddi shu nomdagi kitobi (1994), o'zbek tilining morfem paradigmatisi va sintagmatikasiga bag'ishlangan T.Mirzaqulovning monografiyasi (1994), o'zbek tili sistem leksikologiyasiga bag'ishlangan H.Ne'matov va R.Rasulovlarning «O'zbek tili sistem leksikologiyasi asoslari» (1995), morfologik sistemasiga bag'ishlangan R.Rasulovning «O'zbek tili fe'llarining semantik strukturasi» (1990), mualliflar guruhining «O'zbek tilining nazariy grammatikasi. Morfologiya» (2001); O'zbek tili sintaktik sistemasiga bag'ishlangan «O'zbek tilining mazmuniy sintaksisi», «O'zbek tilining nazariy grammatikasi. Sintaksis», A.Berdialiyevning «Ergash gapli qo'shma gap konstruksiyalarida semantik-signifikativ paradigmatisi» (2001), M.Qurbonova, R.Sayfullayevlarning «O'zbek tilining struktural sintaksisi» (2004), N.Turniyozovning «Funksional sintaksisga kirish» (2003), til va nutq dixotomiyasiga bag'ishlangan H.Ne'matov va O.Bozorovlarning «Til va nutq» (1989), lingvistik birliklar darajalanishiga bag'ishlangan O.Bozorovning «O'zbek tilida darajalanish» (1997), lingvistik belgiga bag'ishlangan A.Nurmonovning «Lingvistik belgi va uning xususiyatlari» (2008) kabi ishlari va boshqa bir qancha monografik tadqiqotlar va ilmiy maqolalar e'lon qilindi.

Xulosa. yuqorida bayon qilingan tamoyillardan ko'rinib turibdiki, sistemaviy-struktur yo'nalishlarning har uch tarmog'iga xos eng ratsional tomonlarni va sharq falsafasining obyektini fahmiy va idrokiy bilish haqidagi ta'limotlarini o'zida mujassam etgan. Bu yo'nalish lingvistik birliklarning ichki strukturasi va funksiyasiga ko'proq e'tibor beradi. Shuning uchun uni «struktur- funksional yo'nalish» deb nomlash maqsadga muvofiqdir.

Adabiyotlar:

1. Неъматов Х. Ўзбек тили тарихий фонетикаси. – Тошкент: Ўқитувчи, 1992. – Б.5.
2. Shleyxer A. Der Ursprung der Sprache. 1851; Maye A. Urushdan keyingi Evropadagi lingvistik vaziyatning sharhini nashr etdi (1918); Фортунатов Ф. Ф. О происхождении глаголицы. — СПб., 1903; Бодуэн де Куртенэ И.А. Национальный и территориальный признак в автономии. — СПб.:

Типография М. М. Стасюлевича, 1913; Н.Крушевский. Избранные труды по языкознанию. М.: Наследие, 1998.

3. Будагов Р.А. Очерки по языкознанию. 1953. – С.19.
4. Nurmonov A. Struktur tilshunoslik: ildizlari va yo'nalishlari. – Toshkent: Ta'lim, 2009. – B.31.
5. Qo'chqortoyev I. F.de Sossyurning lingvistik konsepsiyasi. – Toshkent, 1976.
6. Нурмонов А. Структур тилшунослик илдизлари ва йўналишлари. – Тошкент: Таълим, 2009. – Б. 134; Нейматов Х. Структура предложения и актуальные вопросы синтаксиса тюрских языков. – СТ., 1984. –№5. – С. 3-10.

РЕЗЮМЕ

Ushbu maqolada sistem- struktur tilshunoslikning o'rganilish masalalari va jahon va o'zbek tilshunos olimlarining turlicha qarashlari yoritilgan. Ma'lumki, til kishilar o'rtasidagi eng muhim aloqa vositasidir. U obyektiv borliqdagi ma'lum voqea-hodisa haqida axborot tashuvchi asosiy vositadir. Bundan axborot tashishning boshqa yo'llari ham borligi ma'lum bo'ladi.

РЕЗЮМЕ

В данной статье освещены вопросы исследования системно-структурной лингвистики и различные взгляды мировых и узбекских лингвистов. Известно, что язык является важнейшим средством общения между людьми. Это основное средство передачи информации об определенных событиях объективного существования. Оказывается, есть и другие способы передачи информации.

SUMMARY

In this article, the study issues of systemic-structural linguistics and the different views of world and Uzbek linguists are highlighted. It is known that language is the most important means of communication between people. It is the main means of conveying information about certain events in objective existence. It turns out that there are other ways of information transfer.